

Pre

Bánovce

1.) Kde ste sa narodili, vyrastali, čím si chceli byť ako malý?

Narodil som sa v Bánovciach nad Bebravou, kde som strávil svojich prvých 14 rokov života na novo sa rozvíjajúcom sídlisku Dubnička III. Potom som cez týždeň býval na internáte, najskôr na športovom gymnáziu v Trenčíne a od 18 rokov na FTVŠ UK v Bratislave. Od detstva som mal blízky vzťah k športu, takže vždy som chcel pôsobiť v tejto oblasti, ale konkrétnu víziu som nemal.

2.) Ako si spomínate na obdobie školských povinností? (základná, stredná, prípadne vysoká)

Ako každé dieťa v tom období, aj ja som mal rád akčné filmy s Jeanom Cloudom Van Damom. Chcel som sa mu priblížiť, a tak som sa ako druhák základnej školy iniciatívne prihlásil na nemecký jazyk (anglický sa vtedy ešte nedalo), karate a dramatický krúžok do ZUŠ. Okrem toho som chodil na všetky možné športové krúžky a lietal po okolí sídliska. V cca 10 rokoch som objavil čaro cyklistiky, ktorej som úplne prepadol a od 13 rokov som sa jej začal prednostne venovať. Nemali sme v Bánovciach cyklistický klub, ktorý by pripravoval športovcov aj na preteky. A tak som začal v cyklistickom klube TJ Družstevník Mníchova Lehota a po absolvovaní prijímačiek prešiel do kvarty osemročného gymnázia v Trenčíne. Väčšinu voľného času, víkendy, prázdniny bol tréning, sústredenia a preteky po Slovensku, či v zahraničí. Moja rodina ma v tom veľmi podporovala a trávila so mnou v rámci možností svoj voľný čas na pretekoch a povzbudzovala ma.

3.) Ako ste trávili voľný čas do 18 rokov?

Od mladosti preferujem aktívny spôsob trávenia voľného času a ak to nebol šport, rád som sa stretával s kamarátmi, počúval hudbu, občas si na ňu zatancoval ☺ A keď som bol menší pohltilo ma čítanie komiksov, neskôr kníh.

4.) Čo máte na Bánovciach rád, čo nerád, prečo tu bývate alebo pôsobíte?

Bánovce ako svoje rodné mesto mám veľmi rád. Žije tu moja rodina a pochádza odtiaľto veľa mojich dobrých kamarátov. Vždy sem rád prídem, keď mi to pracovné povinnosti dovoľia. Páči sa mi rozmanitosť okolia terénov, ktoré ponúkajú skvelé celoročné podmienky na tréning. Už v roku 2009 a 2010 som sa v meste angažoval, kedy som zorganizoval cyklistické preteky s názvom „Preteky pre všetkých“, ktoré sa konali v lete na priehrade Pažiť. V tom čase som tu mal aj Spinnng centrum. Postupne sa moje aktivity presunuli do Bratislavy. Avšak začiatkom roku 2018, kedy som už mal stabilne vybudovaný PROefekt a PROefekt team som si povedal, že je opäť čas rodnému mestu niečo vrátiť a vybudovať tu, to čo tu nie je. Vyškolil som si asistenta trénera Rasťa Porubčana s ktorého pomocou rozbiehame Bánovský PROefekt team zameraný najmä na deti a mládež do 18 rokov. Za cieľ sme si stanovili vybudovať liaheň cyklistov PROefekt teamu a ponúknuť mládeži aktívne tráviť voľný čas s cieľom prebudenia súťaživosti, sebadisciplíny a pozitívneho vzťahu k športovaniu. Sám som zvedavý ako sa to bude vyvíjať..

V podstate som toho názoru, že Bánovce sú také mesto pre život ☺ Nič zásadné tu nechýba a neustále sa vyvíjajú smerom vpred.

5.) Ako ste sa dostali k tomu, čo robíte teraz? Čo robíte teraz? Aký v tom vidíte zmysel - > Prečo to robíte?

Ako som už spomínal, od malička aktívne športujem. Túžil som sa venovať cyklistike profesionálne. Ale tak ako to už v živote býva, tomu že sa v súčasnosti venujem trénerstvu a športovej diagnostike napomohla náhoda – nešťastná nehoda. V druhej sezóne medzi mužmi v 19 rokoch som utrpel zranenie, ktoré mi pokazilo sezónu a postupne aj stoplo rozbeh cyklistickej kariéry. Výraznejšie som sa oprel do štúdia, vyskúšal si rôzne pracovné brigády aj vďaka čomu som zistil, čo od života chcem. Po skončení vysokoškolského štúdia trénerstva ma prijali na doktorandské štúdium k svetovo uznávanému odborníkovi prof. Dušanovi Hamarovi. Poznatky som postupne syntetizoval v rámci vedeckého výskumu a športovej praxe. Prax u mňa vyhrala a tak som sa postupne stal trénerom a diagnostikom na plný úväzok. Avšak súťaživosť a pretekanie vo mne stále driemali a tak som začal svoje trénersko diagnostické know-how skúšať aj na sebe. Ani som sa nenazdal a znova som spadol do pretekového kolotoča. V súčasnosti si žijem svoj sen, keď sa mi podarilo popri pracovných povinnostiach zažiť cyklistickú sezónu snov. Aj napriek kratším časovým možnostiam na vlastné tréningy v 33 rokoch dokážem držať krok s profesionálnymi cyklistami v elitnej kategórii cestnej cyklistiky.

(6. miesto Majstrovstvá Slovenska v cestnej cyklistike (prvý P. Sagan). 41.miesto v etape na Okolo Slovenska, ktoré vyhral Julian Alaphilippe (najlepší vrchár z TdF). A niekoľko vyhraných Slovenských pretekov v cestnej a horskej cyklistike.)

A musím priznať, že okrem toho, že pretekánie a túžba po neustálom progrese je závislosť, zároveň to je aspekt, ktorý ma výrazne posúva v trénerskom remesle.

6.) Ako by ste svoj život popísali tromi slovami?

Efektívna každodenná práca.

7.) Čím sa “dobíjate”, keď sa cítite unavene?

Psychickú únavu jednoznačne kompenzujem a dobíjam baterky rôznymi druhmi športov vo voľnej prírode väčšinou osamote. Následnú fyzickú únavu z tréningov regenerujem trávením času s priateľkou, kamarátmi, dobrým filmom či knihou. Tiež si rád zájdem na masáž a do sauny.

8.) Ako vás opisujú tvoja rodina, kamoši, blízki,..?

Priamy a úprimný, silno nastavený na cieľ, prísny k sebe aj okoliu. Ale tiež nápomocný iným a pomáham svojmu najmladšiemu bratovi, pre ktorého som vzorom.

Rozhovor bol uverejnený 28.2.2019